

dení stavby se — nikoli podstatně — zdrazí nutným provedením zabezpečovacích zařízení. Je přisvědčiti dovolateli, že otázka, zda vady vytýkané jím jako důvod správy znemožňují, aby bylo věci řádně užíváno, jest otázkou právní, kterou náleží řešiti soudu a nikoli znalcům, ale na tom nezáleží, protože právní posouzení věci té soudem jest správné.

Podle § 932 obč. zák. lze žádati za úplné zrušení kupní smlouvy jen tehdy, když vada zakládající správu jest taková, že ji nelze napravit a že znemožňuje řádné užívání věci. Proto by mohl v souzeném případě žalobce podle § 932 obč. zák. žádati pouze za snížení úplaty nebo za opravu, není však odůvodněna jeho žaloba o úplné zrušení smlouvy, neboť vodovodní potrubí nevede řádnému užívání koupeného pozemku.

S hlediska § 932 obč. zák. není již ani třeba zabývat se otázkou, zda jest tato vada napravitelná, a nezůstalo řízení kusým, když v té příčině nebyl proveden důkaz dotazem na městský úřad v D., zda a kdy bude vodovodní roura odstraněna z řečeného pozemku.

Také neobstojí druhý důvod, pro který žalobce se domáhá zrušení kupní smlouvy, totiž zkrácení přes polovici pravé ceny podle § 934 obč. zák.

Podle zjištění nižších soudů může býti na koupeném pozemku vystavěn domek buď přímo nad vodovodním potrubím, anebo tak, že bude státi mimo vodovodní potrubí. Bude-li posunutím z rohu do některé ulice postavena stavba tak, aby byla mimo vodovodní potrubí a nepřišla s ním vůbec do styku, tedy by nastalo sice znehodnocení celého pozemku, ale toto znehodnocení nedosahuje polovice pravé ceny.

Poněvadž pak provedení stavby rohové nebylo vymíněno, není žaloba odůvodněna ani s hlediska § 932 obč. zák., ani s hlediska § 934 obč. zák.

Čís. 16728.

Složení dluhu u soudu ve smyslu § 1425 obč. zák. nemá účinku placení, nebyl-li dluh složen u příslušného soudu, t. j. u soudu, v jehož obvodě jest splniště.

(Rozh. ze dne 22. února 1938, Rv II 203/37.)

Žalobu, již se žalobce na žalované firmě domáhal zaplacení 15.278 Kč s přísl., soud první stolice zamítl v podstatě proto, že pokládal za placení podle § 1425 obč. zák., jímž se žalovaná firma zprostila dluhu, to, že složila zažalovanou částku u okresního soudu v O. Odvolací soud uznal podle žaloby. Důvody: Žalovaná neplnila řádně svůj závazek složením u okresního soudu v O. Složení podle § 1425 obč. zák. totiž zprošťuje dlužníka závazku jen tehdy, když odpovídá závazku skládajícího dlužníka i co do místa plnění (splniště), tudíž jen tenkrát, stalo-li se u soudu onoho místa, kde měl dlužník podle povahy obligačního závazu plniti. Neboť i když podle čl. XVIII uvoz. zák. k j. n. žádný soud nesmí odepřiti přijetí složeného dluhu, znamená to, že by se dlužník mohl zprostiti svého dluhu jeho složením

u kteréhokoliv soudu na území republiky s osvobozujícím účinkem. V souzené věci jde o obchodní dluh, pro který platí předpisy čl. 325 obch., resp. §§ 1420 a 905 obč. zák., ježto jde o platy peněžité. Není sporu o tom, že žalobcův postupitel má bydliště v P. a nelze proto pochybovati o tom, že účinky řádného složení, totiž zproštění závazku, mohly by nastati složením pohledávky u soudu v P. Složení se však stalo u okresního soudu v O. V souzeném případě nebylo na straně žalované firmy pochybností o místě plnění, a když podle §§ 1420 a 905 obč. zák. každý jiný dlužník je povinen plniti v místě splnění (mimo než není věřitel ani povinen přijmouti plnění), není důvodu, aby bylo dlužníkovi, který skládá dluh k soudu, poskytnuto výjimečně právo plniti kdekoliv, t. j. složit peníze u kteréhokoliv soudu, nýbrž i on jest povinen plniti v místě plnění. Složením jistiny u okresního soudu v O. se tudíž žalovaná nezprostila svého závazku, neboť složení se nestalo z důvodu právě uvedeného řádně ve smyslu § 1425 obč. zák. Neprávem proto soud první stolice zamítl žalobu na zaplacení zažalované částky.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Odvolací soud správně vyložil, že žalovaná nesplnila řádně svůj závazek složením u okresního soudu v O., který není soudem místa splnění zažalované pohledávky, jež je v P. Proto stačí v té příčině odkázati dovolatelku na příslušné důvody napadeného rozsudku, které též nejvyšší soud schvaluje.

Čís. 16729.

Nároku na náhradu nákladů vynaložených pachtýřem na plody, jež zamýšlel vytěžiti ze zpachtovaných pozemků, (nákladů hnojení, osevu a pod.) musí se pachtýř domáhati v propadné šestiměsíční lhůtě po vrácení (vyklizení) (§ 1097 obč. zák.), a to i tehdy, došlo-li k předčasnému zrušení pachtovní smlouvy sjednané na určitou dobu.

(Rozh. ze dne 23. února 1938, Rv I 1261/36.)

Srovn. rozh. č. 3028, 3089, 4835, 6069, 12228 Sb. n. s.

Žalobci zpachtovali od žalovaných dne 1. března 1930 usedlost č. p. 106 v K. na dobu 6 let za roční pachtovné 13.000 Kč. Ježto žalobci neplatili řádně pachtovné, zrušili žalovaní podle odst. IV. pachtovní smlouvy roku 1932 ujednaný pacht, žalovali o vyklizení nemovitostí a v červnu 1932 žalobci zpachtovanou usedlost vyklidili. Poněvadž tímto předčasným skončením pachtu nemohli žalobci skliditi úrodu na zpachtovaných pozemcích a sklidili ji žalovaní propachtovatelé, domáhají se na žalovaných žalobou podanou 28. května 1935 zaplacení